

Javasolt úrvacsora- és egyházrend

Hargitai Róbert, 2025. 05. 10. – 2026. 07. 10.

Szabadon felhasználható

Az alábbi JAVASOLT úrvacsora- és egyházrend lehetővé teszi a következő célok elérését: (1) az egész világra kiterjedő, egységes, biblikus, látható keresztény egyház létrejöttének, illetve egysége helyreállításának alapja lehet – megszüntetve a kereszténység (egyik) legnagyobb gyalázatát, a tragikus töredezettséget¹ –; (2) a legfontosabb dolgokat állíthatja a középpontba: a bibliai evangéliumot és tanítást, valamint az egyház/gyülekezet bibliai alapjait, ismérveit; (3) kivédheti a hamis evangélium hirdetésének világszerte igen elterjedt, legkülönbözőbb formáit; (4) megalapozhatja az egyetemes egyházfegyelmet; és (5) választ adhat korunk sarkalatos problémájára, a családokat is szétszaggató szexkérdésre.² Fokozatosan vezethető be a gyülekezetben (és az egyházban), a különféle egyeztetések során szükség esetén módosítva és egységre jutva. Levezethető a Bibliából – az I. rész közvetlenül, mivel bibliai elveket mond ki, a II. rész pedig közvetve, mivel ezeket az elveket alkalmazza a mai körülmények között.³

I. Általánosabb bibliai elvek

1. Az úrvacsorai részvétel feltétele a **hithűség** (görögül *pisztisz*), azaz a **hit** és a **hűség**, más szóval a **rendezett hívő élet** – még pontosabban az **Istennel való rendezett kapcsolat** –, vagyis akkor vehet (kaphat) valaki úrvacsorát, ha (1)

¹ Jézus meghagyta a követőinek, hogy az egymás iránti szeretetükről ismerje őket a világ (Jn 13,34-35), s főpapi imájában négyszer imádkozott hívei olyan szoros egységéért, mint amelyben Ő van Atyjával (Jn 17,11.21-23).

² A szex körül részben azért akkora a zűrzavar – a melegházasság, LMBT-kapcsolatok, gender stb. kérdései máig hatalmas politikai vitákat szítanak és a közelmúltban egyházszakadásokat váltottak ki –, mert többnyire sem a keresztények, sem mások nem adnak jó választ erre az összetett kérdéskörre. Frekvenciált helyen levő fővárosi gyülekezetként pl. hosszú évek óta küzdünk azzal az **alapproblémával**, hogy hitetlen és/vagy paráznaságban élő (ráadásul nemritkán elvált) emberek térnek be hozzánk és akarnak úrvacsorát venni.

³ A Bibliából többféle úrvacsorarend is „levezethető” – pl. meg lehetne állni az I. rész 1. vagy 2. pontjának pusztán kimondásánál vagy a 3. pontjánál is, de az említett 5 alapvető cél eléréséhez tovább kell menni – és miért ne tennénk, ha ezáltal elérhetőek ezek a rendkívül jelentős és biblikus célok? Az alábbi leírás a rövid bibliai levezetést, indoklást is tartalmazza.

megtért (újjászületett) **hívő**,⁴ és (2) nincs az életében **szándékos** (tudatos, meg nem vallott és elhagyni nem akart) **bűn (hűtlenség)**.⁵ Aki ilyen értelemben szándékos bűnben élve a nyílt lázadás ezen állapotában vesz úrvacsorát, az Krisztus (halálának) hirdetése helyett gyalázza Őt és ítéletet vesz magának. Amely gyülekezet ezt tudatosan eltűri (sőt nyíltan ezt a „toleranciát” gyakorolja és/vagy tanítja), az ezáltal az **olcsó kegyelem hamis evangéliumát hirdeti**.⁶ A

⁴ Az üdvözítő hit azt jelenti, hogy az ember (1) alapvetően ismeri az **evangéliumot**, (2) **egyetért vele** és (3) **bízik benne** (rá építi az életét, amely ezáltal megváltozik); ennek a **közösség (gyülekezet) által is megerősítendő jelei** pedig („a megtérők imájának” elmondása vagy a hit [szintén fontos] megvallása helyett/mellett) a következők: (1) a Szentlélek megújító ereje; (2) élő, valóságos hit; (3) növekedés (az akár deviáns magatartásformákra is kiterjedő önfogadás elterjedt „terápiás szemlélete” helyett a szentté válás folyamata [megszentelődés] hoz valódi gyógyulást), ld. az 1Thessz 1,2-10-et és az egészséges gyülekezetek ismertetőjeleiről szóló 9Marks-sorozat 2025-ös kötetét (Michael Lawrence: *A megtérés – Hogyan teremti népet Isten?*, 104–7. és 64–69. o.), letölthető itt: <https://www.9marks.org/books/?lang=hu>.

⁵ Az Isten iránti hűség engedelmességre törekvést is jelent. A Biblia sok helyen hasonlítja a férj-feleség (vőlegény-menyasszony) viszonyához Isten és az ember kapcsolatát (pl. Hós 2; Ef 5,22-33). Bár Jézus szerint már az is házasságtörést (és egyúttal paráznaságot) követ el *szívében*, aki „kívánsággal tekint egy asszonyra” (Mt 5,28), a paráznaság súlyosabb esetei jogos (biblikus) okot adhatnak a gyülekezeti fegyelem gyakorlására (1Kor 5; Mt 18,15-20) és akár a válasra is (Mt 5,32). Persze nemcsak az ilyen durva szándékos bűnökre kell ügyelnünk, hanem gyakori önvizsgálatot tartva figyelni és kerülni kell a rejtett(ebb) bűnöket is – a szándékosakat és a nem szándékosakat egyaránt (a kettő között nem mindig van éles határ; a tudatosság és a szándékosság fokozatai sokfélék lehetnek, ld. pl. Uzzá, Ákán és Dávid, valamint Anániás és Szafira bűneit, 1Sám 6; Józs 7; 2Sám 11; ApCsel 5). Erre is utal az 1Kor 11,27.29. A szándékos „kis bűnök” ugyanúgy tűrhetetlenek saját hívő életünkben, mint pl. egy idegen nő fogdosása (nemcsak a tényleges házasságtörést kell kerülnünk!); tudatos lázadást jelentenek Istennel szemben. Az Ószövetség a „legapróbb” törvények szándékos megszegőit is halállal büntette (4Móz 15,30-36; vö. Zsid 10,26-29). Az akaratunk „szabadságát” és a felelősségünket illetően ld. hivo.hu/szenved.pdf, 3. pont.

⁶ „Az olcsó kegyelem a bűn igazolását és nem a bűnös megigazulását jelenti. Mivel mindent egyedül a kegyelem tesz, ezért minden maradhat a régiben... A keresztyén tehát ne kövessen, hanem vigasztalja magát a kegyelemmel. Ez az olcsó kegyelem; a bűn igazolása, de nem a bűnét elhagyó és megtérő bűnös

keresztények (azaz Krisztus követői) egységét is kifejezni hivatott úrvacsora egyebek közt az **evangéliumból (Krisztusból) táplálkozó élet** megerősítésének, így egyrészt az **önvizsgálatnak** és **bűnbánatnak** (a bűn[össég]ünk [f]elismerésének) másrészt a **hitnek** (a Krisztusban kapott megoldás igenlésének) – s ezekből adódóan a **határhúzásnak** – a kulcsfontosságú alkalma is, melyben az egyén a maga „hithűségét”, „rendezett hívó életét (Isten-kapcsolatát)” megvizsgálja (hiányosságait megbánva), a gyülekezet pedig megerősíti és visszaigazolja azt azáltal, hogy úrvacsorát vesz az egyénnel (**1Kor 5,11-13**; 10,17; 11,27-34; 2Kor 13,5; vö. Zsid 10,26-29; 4Móz 15,22-30)).⁷ **Kérdés:** A Biblia szerint milyen fajta (szándékos) bűnök alapján zárjunk ki valakit az úrvacsorából?

2.a. A testvéreink és embertársaink iránti **szeretetünk egyik legfontosabb megnyilvánulása**, hogy segítünk pontos képet kapniuk a lelkük állapotáról – különösen arról, hogy jelenleg a külső jelek alapján **az üdvösség vagy a kárhozat várományosai-e**.⁸ Nyilván értelmetlen (és megalázó) a testvéri (úrvacsorai) közösségünkbe engedni egy újonnan érkező embert, ha azután mindjárt kizárjuk onnan az életében levő bűn (és/vagy a hitetlensége) miatt. A

megigazulása, nem a bűntől elszakító bűnbocsánat. Az olcsó kegyelem az, amelyet mi adunk magunknak. Az olcsó kegyelem bűnbánat nélküli bűnbocsánat meghirdetését, gyülekezeti fegyelem nélküli keresztséget, bűnök megvallása nélküli úrvacsorát... jelent. Az olcsó kegyelem követés nélküli, kereszt nélküli kegyelem, az emberré lett Jézus Krisztus nélküli kegyelem... Az olcsó kegyelem ígéje több keresztyént tett tönkre, mint a cselekedetekre szólító felhívás bármelyik parancsa.” (Dietrich Bonhoeffer: *Követés* [Magyarországi Evangélikus Egyház Sajtóosztálya, 1996], 1. fejezet eleje). Ld. Gal 1,8-9; 5,13–6,10; Róm 6; 8,1-13; 12–13; 1Kor 15,1-2; Fil 1,27 stb.

⁷ Mindez **lényegi összhangban áll a (leg)jobb kommentárokkal** (Garland [és Thiselton] [1Kor 11,27-31; ld. <https://bestcommentaries.com>]; utóbbi rövidebben idézi Bonhoeffer híres „olcsó kegyelem” kifejezésének meghatározását) és a **9Marks által ajánlott megfelelő kötet** (Bobby/Robert Jamieson: *Understanding the Lord's Supper* [Az úrvacsora megértése, B&H Publishing Group, 2016), melynek 9. fejezete főként az 1Kor 5,11-13 alapján érvel egy elég szigorú úrvacsorai gyakorlat mellett (csak olyan megkeresztelt/bemerített hívők vehessenek úrvacsorát, akik **tagjai az adott vagy egy másik gyülekezetnek**), ld. <https://www.9marks.org/books/understanding-the-lords-supper/>.

⁸ Az újszövetségi időkben ezt minden találkozásnál jelezték a „szent csókkal” (1Thessz 5,26), ld. az alábbi 3. lépést is.

kizárást (fegyelmezést) igénylő bűn három kiemelt fajtája:⁹

- (1) súlyos erkölcsi bűn (1Kor 5[11-13] és 6);
- (2) súlyos tévtanítás (Gal 1,8-9: „*más evangéliumot hirdet*”, 2Jn 10-11);
- (3) súlyos szeretetlenség/viszálykodás (Tit 3,9-11).

2.b. A **bűnnek sok más fajtája/megközelítése** is van, melyek egy része szintén kizár(hat)ja az úrvacsorázást (és az üdvösséget) – pl. az Istennel szembeni súlyos szeretetlenség, Krisztus (keresztjének, személyének, tanításának) semmibevétele (vö. 1Kor 11,27.29), (kirívó) bálványimádás, büszkeség stb. Ám ezek vizsgálata – amennyiben (alapvetően) belső, rejtett, szívbeli bűnről van szó – (elsősorban) az **egyén felelőssége**, nem a közösségé, mint a fenti három (külső, bizonyítható) bűnfajta esetében (pl. az 1Kor 5,11 a **gyülekezet egészének** köti a lelkére: „*ne éljetez közösségben azzal, akit bár testvérnek neveznek, de parázna vagy nyerészkedő, bálványimádó vagy rágalmozó, részeses vagy harácsoló. Az ilyennel még együtt se egyetek.*”).

2.c. Életbevágóan fontos ügyelni minderre; ha elmulasztjuk, annak **következménye ítélet, betegség, lelki érzéketlenség, sőt fizikai halál lehet** (az 1Kor 11,30-beli alvás a két utóbbi mindegyikét jelentheti).¹⁰ Azonban nem az úrvacsorától való tartózkodás a **cél**, hanem az egyéni és közösségi önvizsgálat, megtisztulás, megújulás, odaszánás – és **az úrvacsorában való közös részvétel**, a Krisztusban és evangéliumában megerősödött **egység és szentség**. Ő rendelte el: „*ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*” (1Kor 11,24; Lk 22,19). **Kérdés:** Milyen konkrét úrvacsorarenddel biztosíthatjuk mindezt a legjobban?

3. A fentiek biztosítása végett bizonyos (pl. néhány hónap) átmeneti idő után **kössük gyülekezeti tagsághoz** az úrvacsorázást. (A Biblia [pl. az ApCsel 2] szerint **a hívők rendszerint a megtérésükkor megkeresztelkednek**

⁹ Ezt a Bibliában külön kiemelt három bűntípust D. A. Carson a gyülekezeti fegyelem összefüggésében említi sok helyen, pl.

thegospelcoalition.org/podcasts/tgc-podcast/the-greatest-commandment-in-a-pluralistic-age. Az (1)-es típusba tágan értelmezve az Isten (Ígéje) elleni minden engedetlenség besorolható. Az 1Kor 5,11-ben felsorolt példák nem (feltétlenül) a legsúlyosabb bűnök, de durvább formáik fölött semmiképp nem hunyhatunk szemet.

¹⁰ A Gordon Fee népszerű kommentárjában is szereplő ellenvetésre – „az 1Kor 11,17-34-ben csak a bűnök ott leírt szűk köréről van szó” – egy rövid válasz az lehet, hogy ha ezeket a (véltetően nem [egészen] tudatos) bűnöket Isten halállal büntette, akkor mennyivel szigorúbban vesz más, ezeknél súlyosabb (tudatos, szándékos) bűnöket! Az utóbbiak makacs elkövetőit főként az 1Kor 5,7-13 (és 6,9-10) zárja ki az úrvacsorából (és az üdvösségből).

[bemerítkeznek], **az egyház** [és általában egy helyi gyülekezet] **tagjaivá válnak** [ezt jelezték találkozáskor a „szent csókkal”, amely így a mai gyülekezeti és egyháztagság megfelelője, sőt annál is szigorúbb határhúzás volt, ld. Róm 16,16; 1Kor 16,20; 2Kor 13,12; 1Thessz 5,26; 1Pt 5,14], **és úrvacsorázni kezdenek**.¹¹ Manapság ezek közül [szinte] csak az úrvacsora használható [és emiatt kötelezően használandó] **az üdvözlők és elkárhozók közti határhúzás** legjobb tudomásunk szerinti megkísérlésének eszközeként.) Addig gyülekezeti szinten egyeztessük, hogy pontosan **milyen gyülekezetek** tagjait engedjük nálunk úrvacsorához. (A hosszú távú célunk az, hogy itt az igaz/egészséges/biblikus gyülekezeteknek a mai körülmények között legfontosabb jellemzőit fogalmazzuk meg minél pontosabban és szorgalmazzuk a szűkebb és tágabb környezetünkben, saját közösségünket is beleértve. Így ez az úrvacsorarend egyfajta szűk és vázlatos egyházrenddé is válik. Amíg nem tudunk megegyezni, esetleg egy ideig a saját gyülekezetünk tagjaira korlátozhatjuk az úrvacsorát.)¹²

II. A bibliai elvek konkrétabb alkalmazása

Remélhetőleg idővel FOKOZATOSAN eljutunk a fenti 1–3. pont alábbi **pontosításaihoz**, melyek értelmében azok vehetnek (kaphatnak) nálunk úrvacsorát, akik megfelelnek a következő feltételeknek:

Ad 1.: Megtért, a Szentlélek által újjászületett hívők.

Ad 2. (1): Nincs az életükben súlyos **paráznaság, azaz házasságon kívüli szexuális kapcsolat** – melyet a Biblia a súlyos erkölcsi bűnök között is kiemelten kezel (pl. 1Kor 5–6). A Biblia szerint **a házasság egy férfi és egy nő**¹³ **önkéntes, nyilvános és lényegében életre szóló szövetsége**, melyet általában a nemi egyesülésük tesz teljessé (Péld 2,17; Mal 2,14; Ez 16,8). A mai Magyarországon **a házasság létrejöttének** szükséges és általában elégséges

¹¹ E 4 dolog egybeesését erősíti meg és szorgalmazza a 9Marks-sorozat *A megtérés* c. kötete (32., 63., 108. o.), amely azt javasolja, hogy „**az evangéliumot hirdető gyülekezetek bemerítkezett [megkeresztelt] tagjai**” vehessenek részt az úrvacsorán, hozzátéve, hogy „ezt nevezik »**az Úr asztala védelmének [körülhatárolásának]**«” (108. o.) – vagyis azt az általános bibliai elvet, hogy az úrvacsorai részvétel nem csupán **egyéni lelkiismereti kérdés**, hanem a gyülekezet által vizsgálendő és szabályozandó **közösségi felelősség** is (az 1Kor 5,11-13 a *gyülekezetnek* szól!).

¹² Sok baptista gyülekezetben ma is ez a rend: csak a tagok úrvacsorázhatnak.

¹³ Férfin és nőn a biológiai nemet értjük. Vitás esetben forduljunk a gyülekezet vezetőihez.

feltétele a polgári házasságkötés.¹⁴ **A házasság kizárólag a halállal ér véget** olyan értelemben, hogy új házasság minden esetben csak az előző házastárs halála után köthető.¹⁵

Ad 2. (2): Legalább minimális tanbeli egységben vannak velünk, illetve az evangéliumi gyülekezetekkel, azaz **egyetértének a hitvallásunk** (<https://szegyp.hu/kuldetesunk>) és a Magyar Evangéliumi Gyülekezetek Egyháza hitvallása (<https://megye.org/hitvallasunk>) megfelelő pontjainak legalább egyikével (a két 1. pont közül legalább az egyiket elfogadják stb.)¹⁶ és/vagy az Evangéliumi Koalíció Hitvallásával (hivo.hu/hitvtgc.pdf) és/vagy a 15. jegyzetbeli EFCA-hitvallással (hivo.hu/hitvefca.pdf) és/vagy az Evangéliumi Aliansz hitvallásával (aliansz.hu/aliansz, world.ea.org/who-we-are/statement-of-faith).

Ad 2. (3): **Nincs saját hibájukból rendezetlen** (rendezni nem akart) **konfliktusuk a hívő testvéreikkel** (különösen azokkal, akikkel együtt úrvacsoráznak), ld. Mt 5,23-24.¹⁷

Ad 3. (i) Olyan **protestáns**¹⁸ **gyülekezetek** úrvacsorától el nem tiltott **tagjai**,

¹⁴ Ld. *Biblikus gyülekezetvezetés – Út a keresztyén egyház egysége és a remélt ébredés felé* c. könyvem (hivo.hu/hrbgy.pdf) 2. függelékének B.2. pontját.

¹⁵ Ld. *Holtig hű házasság* c. tanulmányomat (hivo.hu/hrhh.pdf) és főbb érveim egyoldalas összegzését (hivo.hu/hrhhfoervek.pdf).

¹⁶ Ez elvben 2¹²=4096 lehetséges hitvallást jelent (valójában jóval kevesebbet, mert több pontpár alig tér el egymástól, legfeljebb ugyanazon angol szöveg [az Amerikai Szabad Evangéliumi Gyülekezetek {EFCA} hitvallásának korábbi változata] más fordításai).

¹⁷ Mit éreznénk és tennénk, ha a kislányunkat megerőszakolná, majd megölné egy pedofil hajlamú férfi, majd a börtönbüntetését letöltve és megtérve úrvacsorát szeretne venni nálunk anélkül, hogy rendezte volna velünk a bűnét (pl. egy szóval sem kért bocsánatot tőlünk)? Hasonlóan érezhet a megcsalt és elhagyott házastárs, amikor volt társa egy új párral az oldalán jelenik meg és akar úrvacsorázni a gyülekezetükben, érdemi bűnvallás nélkül.

¹⁸ A római katolikus egyház az **egyedül hit általi megigazulás** (Róm 3,20–5,21; Ef 2,8-9) helyett a **hit + cselekedetek (szertartások és jótettek) általi üdvösség hamis evangéliumát hirdeti**, ezáltal kiérdemelhetőnek („megvásárolhatóknak”) tartva a kegyelmet (amelyet valójában ingyen kapunk, de ha megértettük, hálából mindent oda kell adnunk érte – egész életünket, önmagunkat átadva az Úrnak), ld. Gregg Allison és Christopher A. Castaldo: *The Unfinished Reformation: What Unites and Divides Catholics and Protestants After 500 Years* (A befejezetlen reformáció – Mi egyesíti és mi osztja meg a katolikusokat és a protestánsokat 500

amelyek **biblikusan gyakorolják** (a) az úrvacsorai fegyelmet, (b) a gyülekezeti fegyelmet és (c) az **egyházfegyelmet**. Ez pl. minimálisan annyit jelenthet, hogy nem lehet náluk sem az úrvacsorai közösség, sem a gyülekezet tagja az, aki (a) parázna kapcsolatban él, (b) kizárólag az (i) feltételnek meg nem felelő közösséghez tartozik, vagy (c) kizárták egy biblikus fegyelmi gyülekezetből, mellyel önhibájából azóta sem rendezte a dolgot.¹⁹

év múltán?, Zondervan, 2016; e mű a katolikusok és protestánsok közti egység [nézetazonosság/nézethasonlóság] fontosabb területeit is leírja, melyek alapján a katolikusok a szövetségeseink lehetnek sok mindenben, köztük különösen jelentős ügyekben is), 6. fejezet és Leonardo De Chirico: *Azonos szavak, külön világok – Római katolikusok és evangéliumi keresztyének ugyanabban az evangéliumban hisznek?* (Evangéliumi Kiadó, 2024), 4. fejezet vége. Alighanem Allison és Chirico a két fő szaktekintély a katolikusok protestáns értékelése terén; több ilyen témájú mérvadó könyvet is írtak. A két említett könyv konklúzióját röviden idézem itt: hivo.hu/katolev.htm. Tehát a katolikus (tév)tanítás jelenti a Galata levélben említett „más evangélium” (Gal 1,8–5,12) egyik legnyilvánvalóbb mai példáját (ld. Gal 2,5.14). Aki (akár megtért hívőként) kizárólag a katolikus egyház tagja (annak istentiszteleteit látogatja), az az életével ugyanezt a téves „evangéliumot” népszerűsíti, „hirdeti” – és a katolikus táborban nagy többségben levő nem hívők elkárhozását segíti elő. Ki más világosítaná fel őket, ha nem mi a biblikus úrvacsorai gyakorlatunkkal? (A [magyar] **görögkatolikus** egyház a katolikus egyház része, közvetlenül Rómának rendeli alá magát [ld. [Magyar görögkatolikus egyház – Wikipédia](#)]. Így a görögkatolikusok megerősítik a római katolikus tévedéseket, melyekhez hasonlókat vallanak a **keleti ortodoxok** is, ld. pl. hivo.hu/ktma.htm, I.A.3. bek. vége.) Egyébként a katolikusoknak általában tilos nem katolikusok úrvacsoráján részt venniük és nem katolikusokat eucharisziához engedniük, ld. *Az Egyházi Törvénykönyv* (Szent István Társulat, 1984), 844. kánon.

¹⁹ Eleinte (első szinten) nem követelnénk meg az adott gyülekezettől, hogy a **válás utáni újraházasodásról** a fentieket tanítsa (és gyakorolja), de azt (idővel, második szinten) igen, hogy legalább az úrvacsorázó tagjaikat tájékoztassák erről a történelmi nézetről és gyakorlatról, még később (harmadik szinten) pedig azt is, hogy egyetértsenek velünk e téren (hacsak föl nem mutatnak nyomósabb érveket). Hasonlóan járnánk el a **többes presbiteri gyülekezetvezetést és a bibliai kérdések** tekintélyelv helyett **presbiterek vezetésével, dokumentált bibliai érvek alapján történő eldöntését** illetően, ami elengedhetetlen *a Biblia mint a végső tekintély* elvének gyakorlati megvalósításához (ez a reformáció *sola scriptura* elve, a megismerés [ismeretelmélet] alapja, ld. az említett könyvem [\[hivo.hu/hrbgy.pdf\]](http://hivo.hu/hrbgy.pdf) Előszavát és Bevezetését [kül. 2. bek.] és az érvelésem

Ad 3. (ii) Tudomásul vesszük, hogy szükség esetén **egyházfegyelmet gyakorlunk velük szemben**. A (lényegében biblikusan működő) helyi gyülekezetből való kizárás az egyetemes (egyetlen) látható keresztyén egyházból való kizárást (együttal a Sátánnak való átadást) is jelentette (és kellene, hogy jelentse), ld. 1Kor 5,5; 1Tim 1,20.²⁰

egyoldalas összegzését [hivo.hu/hrbgysum.pdf]). Ez tehát a **gyülekezetek közti növekvő közösség több szintjét** eredményezné, külön mindegyik érintett területen. Egy alternatív alapkövetelmény („nulladik szint”) az lehetne, hogy a gyülekezet vezetője/vezetősége kijelenti, hogy e növekvő közösség itt leírt útján kíván haladni a gyülekezetével, és javasolja, hogy adjunk úrvacsorát az érintett tagnak. Nem kizáró ok, ha valaki („missziós” célból) az (i) feltételt nem teljesítő közösség(ek)hez is tartozik, amennyiben tagja egy egészséges gyülekezetnek.

²⁰ Természetesen ez a javasolt rend is **meg fogja osztani a keresztyénységet**, de legalább remélhetőleg az **igaz/egészséges/biblikus egyház lényegi és elég pontos határai mentén** osztja meg azt, idővel **egyre világosabbá téve a bibliai keresztyénység mibenlétét**. (A reformáció óta a protestánsok általában a következőket tartják az igaz egyház/gyülekezet [legfőbb] jellemzőinek: tiszta/biblikus tanítás, valamint a keresztség és az úrvacsora biblikus gyakorlása, utóbbiba beleértve vagy külön kiemelve a gyülekezeti vagy egyházfegyelmet, ld. az ApCsel 2,41-47; 1Tim 3[,15] szakaszokat és az említett könyvem 5.A.4.2. bekezdését és 4. függelékét. A keresztség biblikus gyakorlása szintén fontos, bár ezáltal közel sem ilyen hatékonyan segíthető elő az 5 alapvető cél elérése. A szeretetteljes, összetartó közösség és a Szentlélek megelevenítő ereje szintén létfontosságú, de jóval nehezebben mutatható ki. Vannak „majdnem egészséges” gyülekezetek, és nem létezik teljesen egészséges gyülekezet.) Ezek a határok **NEM azonosak** az üdvözlők és elkárhozók közti határvonallal (vagyis a **láthatatlan egyház határával**) – pl. én is ismerek újjászületett hívő, de egyházukhoz és a pápához hű katolikusokat. A döntő kérdés elsősorban az, hogy e javasolt rend csakugyan a Biblián alapul-e, másodsorban pedig az, hogy van-e jobb biblikus rend, mellyel elérhető az 5 (vagy még több és fontosabb) cél. Bizonyára lesz olyan protestáns gyülekezet, amely nem akar csatlakozni az itt vázolt biblikus keresztyén egységhez. Ilyenkor érdemes alaposan megvizsgálni ennek miértjét, különösen az öt cél fényében. Ha ez az úrvacsorarend önmagában esetleg nem is elég mindehhez (különösen az 1. [és az 5.] cél esetében), mindenképpen meghatározó, döntő lépés lehet a cél felé, sőt alighanem az alapját jelentheti – nem utolsósorban az igazságkeresés előző jegyzetben említett folyamata miatt. Az ismert mondást tehát így módosíthatjuk: *A leglényegesebb dolgokban egység, a lényegesekben egységre törekvés, egyebekben szabadság, mindenben szeretet*.